

og hvor lang Tid det vil vare, kan som sagt ingen sige. Vi har søgt at sætte en Tidsbegrænsning, og jeg synes derfor, det er fuldstændig at stille Tingene paa Hovedet at sige, at vort Forslag udskyder Ordningen, medens det ærede Flertals Forslag, som den højtærede Minister altsaa slutter sig til, bringer den endelig i Stand. Dette er aldeles ikke Tilfældet!

Til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) skal jeg sige, at det forbavser mig slet ikke, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at føre andet Forsvar for sin Tilslutning til denne mærkelige Bestemmelse, som findes i § 7, end dette, at det er hans Opiattelse, at der ved Ordningen i det hele taget bydes Fordele i saa mange andre Henseender, at han mener at kunne tage denne Kamel med. Ja, det er naturligvis altid et Spørgsmaal, hvilken Pris man i en vis given Situation skal betale. Det ærede Medlem synes altsaa ikke, at den Pris, han betaler ved at give Socialdemokratiets Tilslutning til de fremtidige Klasseskolers Statsstøtte, er for høj, og det er jo en Skønssag, hvorledes man ser herpaa. Jeg er selvfølgelig ikke kaldet til at afgøre, hvorledes det ærede Medlem skal se paa den Ting, men jeg har udtalt min Forbavelse over, at han ikke selv finder Prisen for høj — jeg for mit Vedkommende finder den for høj. Det undrer mig meget, at det ærede Medlem slutter sit Forsvar for sin Stilling med at sige, at Loven jo dog kan forandres, hvis det skulde vise sig, at der er Skoler, som ved Kundskaabsprøver som Adgangs-betingelse indretter sig paa anden Maade, end det offentlige Skolevæsen vil indrette sig under Loven. Jeg maa nok spørge de ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti, som gaar i Spidsen for denne Aktion her: hvad har de Herrer saa vundet, hvis de Kauteler, de Herrer mener at have fremskaffet, skal kuldcastes ved at forandre Loven, saaledes som den nu mulig vil komme til at foreligge, altsaa hvis den viser sig at virke saaledes, som der ikke er Tvivl om, at de Herrer haaber, at den skal komme til at virke? Det synes mig rigtignok, at den Koalition, som fremfører det foreliggende Kompromis, er et underligt Konglomerat af uensartede Bestanddele, og det maa i høj Grad undre, at den vedvarende kan anbefale et Forslag som det, der her foreligger fra Flertallets Side.

Jeg maa paa ny anbefale mine Meningsfæller at stemme mod Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1, 2 og 11 og, hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, at afholde sig fra at stemme.

Ordføreren (Godskesen): Som jeg tillod mig at nævne i Gaar, har man i Udvalget drøftet meget forskellige Muligheder for at finde en Ordning i den foreliggende Situation, og man har da ogsaa drøftet de Forslag, som er fremkommet fra Partiet Venstre, og som nu forsvares af det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh). Det er saa langt fra, at disse Forslag ikke har fundet Øre hos os, at vi tværtimod paa meget væsentlige Punkter har taget Hensyn til det. Det glædede mig meget i Gaar at høre, at det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds erkendte, at vi paa mange Punkter havde taget Hensyn til ham og hans Meningsfæller, og det ærede Medlem erkendte ogsaa, at de Hensyn, vi havde taget, var særdeles væsentlige. Jeg havde haabet, at det ærede Medlems Erkendelse heraf kunde have ført ham og hans Meningsfæller til at opgive deres Modstand mod Gennemførelser af Lovforslaget, kunde have bragt dem til paa de øvrige Punkter at slutte sig til os, saaledes at der kunde have foreligget en enstemmig Indstilling. Jeg erkender ogsaa, at det ærede Medlem ikke har givet mig nogen bestemt objektiv Grund til at nære et saadant Haab, og det er maaske saa, at jeg har næret dette Haab, fordi jeg saa meget ønskede, at det skulde udvikle sig saaledes — det er jo meget ofte, at Ønsket bliver Moderen til Haabet. Jeg fastholdt dette Haab lige til i Gaar; lige til jeg saa Betænkningen fra det ærede Mindretal, havde jeg tænkt mig Muligheden af, at Mindretallet kunde have opgivet sin Modstand eller i alt Fald have indskrænket sig til at stille yderligere Ændringsforslag paa nogle Realitetspunkter, hvor vi da eventuelt igen kunde have optaget Forhandlingen. Jeg beklager meget, at det ikke er lykkedes at frembringe en saadan Enighed, fordi jeg vilde have sat saa overordentlig megen Pris paa at være blevet enig med det ærede Medlem og hans Parti og paa, at der overhovedet var opnaaet almindelig Enighed om denne store Sag. Naar det nu ikke er lykkedes, tør jeg efter det ærede Medlems Udtalelser tro, at Hovedgrunden er, at han mener, at det Forslag, der er fremkommet fra Flertallets Side, skulde gøre Ministeren enevældig paa det paagældende Omraade. Jeg kan dertil sige, at jeg ingenlunde er uden Sympati for det ærede Medlems Tanke, at man skal undgaa ministerielt Enevælde. Det er noget, som jeg ogsaa er meget imod, og jeg erkender, at de Forhold, som har udviklet sig nu under Krigsaarene, gør, at man skal tage sig noget i Agt; naar man har